

Utdrag fra

Eventyret om festivalen

Verdens land klarte ikke å bli enige om Kyoto-avtalen, utslippsmål, fiskekvoter, nedrustning, handelsavtaler og landegrenser. De ulike landenes motstridende interesser og meninger gjorde at forhandlingene strandet gang på gang. FN-representanter, forhandlere og utallige tjenestemenn tvilte på at det ville være mulig å finne løsninger på jordas mange problemer. Med tiden hadde tvilerne blitt stadig flere. Jordas innbyggere leste i avisene og hørte på nyhetene hver dag om all elendigheten, og følte stor usikkerhet med tanke på fremtiden. Det så svært mørkt ut.

En dag ble tvilen på mirakuløst vis snudd til fremtidstro. Dette inntraff etter at verden hadde blitt enig om å arrangere en global fest der alle FNs medlemsland skulle bidra. Konflikter og ulike meninger om utslippsmål og landegrenser ble satt til side, skeptiske stemmer forstummet snart, og folk begynte i stedet å snakke om det kommende arrangementet og fremtiden. Ideen om festen slo umiddelbart an, og resultatet ble en positivisme som bredte seg over jorden.

...

Det skulle bli verdenshistoriens største arrangement. Dette hadde republikker, folkerepublikker, demokratier, monarkier og diktaturer blitt enige om. Ingen festivas noen gang i historien ville komme i nærheten av selve verdensfesten. At verden endelig klarte å samarbeide om noe skapte optimisme, og den kommende tiden skulle kanskje bli menneskehetens lykkeligste. Gledesrus og fremtidstro fikk børsen til å gå bedre enn noensinne, og økonomisk vekst over hele verden gjorde at nye byer vokste opp som paddehatter. Over hele verden spredte det seg enda mer fremtidstro og optimisme. Glade innbyggere konsumerte som aldri før, og bankene snakket om World Festival-effekten.

...

På oppdrag fra kommunikasjonsavdelingen i The World Festival hadde man på et tidlig stadium utviklet et symbol for festlighetene. Symbolet skulle kommunisere festens kjerneverdier: fred, vekst, menneskelighet og glede. Etter flere evalueringer ble det til slutt bestemt at symbolet for festlighetene skulle være en liten dansende mann med en smilende jordklode til hode. Snart kunne man knapt gå en meter noe sted på jorda uten å bli iakttatt av den smilende jordkloden.

...

Det var ikke bare de besøkende som fikk oppleve innvielsen. Hele verden kunne delta gjennom TV, Internett, mobiltelefoner eller via de monitorene som var blitt montert over hele verden. I slumområder og i andre områder der antallet TV-apparater per capita var lavt, rullet lastebiler med monitorer på lasteplanet rundt. Over avsidesliggende steder som Afghanistan, Grønland, Tibet og uframkommelige jungelområder var store mengder TV-apparater blitt sluppet ned med fallskjerm. Apparatene var utstyrt med en generator som gjorde at de kunne drives med

muskelkraft. Det aller mest spektakulære var kanskje at alt ble sendt i 3D og at seks milliarder 3D-briller hadde blitt produsert og spredt over jordkloden. I de mest fjerntliggende avkroker ble brillene spredt med fly og lignet fargeglade insekter der de regnet ned. Ingen verken trengte eller kunne unngå festlighetene.

...

Sør for Teheran var verdens største dansegulv blitt lagt ut. Som et glinsende hav av eksotiske tresorter bølget det over ørkenen med en overflate tilsvarende tusener av fotballbaner. Kontrakten om å konstruere det enorme dansegulvet hadde etter en anbudsrunde gått til et japansk-brasiliansk konsern som hadde fått i oppdrag å foredle store deler av Amazonas' tette jungel, en ordre verdt milliarder. For konsernene var *corporate social responsibility* og lokalbefolkningens behov viktig, og store deler av Amazonas' urbefolkning ble derfor forflyttet til nybygde områder med høyere levestandard, som konsernene hadde opprettet.

...

Hver kveld ble det servert en ti mil lang buffé bestående av all verdens lekkerbiskener. Lokale spesialiteter og globale delikatesser var blandet med nye påfunn som kokker fra fjern og nær hadde skapt til festen. Her kunne festdeltakerne nyte de siste utryddingstruede dyrene og plantene, til og med carpaccio av sibirsk tiger fantes på bordet, dekorert med utryddingstruede sommerfugler som skimret i lyset. De siste størene fra det kaspiske hav hadde blitt trålet opp slik at gjestene hadde tilgang på kaviar. Ikke en eneste stør var igjen den dagen folkefesten begynte. Når trålerne ikke lenger fikk noe i garnene begynte de å fiske med synkebomber, etter ordre fra en tidligere general i Warszawapakten som nå var ansatt som prosjektleder i World Festival Food and Beverages Department. I jakten på råvarer til buffeen hadde tidligere fiender forsonet seg, så jordklodens armeer sammen kunne lete etter dyr og vekster. Spaningsfly over Nordkalotten hadde søkt etter isbjørner. Atomubåter hadde febrilsk lyttet etter hvaler og delfiner med sonar. Britiske SAS-tropper hadde med hjelp av infrarøde kikkerter og støtteild sikret en rikelig fangst med primater fra Afrikas jungler. Russiske panserstyrker hadde drevet ut alle ville dyr som fantes innenfor landets territorialgrenser. Jagerfly fra alle verdenshjørner hadde dundret frem over himmelen på jakt etter diverse vilt og tunfiskstimer.

...

På tolvslaget GMT ble det startet et fyrverkeri for å feire at alle mennesker hadde blitt forent. I samme øyeblikk som klokka i den lille byen Greenwich slo tolv ble alle verdens kjernevåpen avfyrt. Bengalske lys av mellomdistanseraketter lyste opp den mørke himmelen. Natten ble en stakket stund til dag før det igjen mørknet og endelig ble stille. Neste dag ville den triste grå hverdagen være tilbake.